

Apunts d'una jornada d'amistat a Montmany

El passat diumenge dia 17, va ésser l'escollit per una colla de noies i nenes de Granollers, San Celoni, Palautordera, Lliçà de Munt i Villanova de La Roca per trovar-se a Montmany i donar principi amb una Jornada de Germanor al aire lliure al nou curs de l'Aspirantat Jovenil, que aquest any tindrà com a tema el de l'Amistat.

La Jornada va tenir lloc a un deliciós paisatge situat a Montmany a 4 kms. de El Figaró i tota ella va ésser presidida per l'Amistat, la germanor i l'alegria més grans.

Es va marxar dels respectius pobles el dissabte a la tarda i pasaren la nit a una massia molt pintoresca que té una llegenda al demunt de la porta que diu: «Ciutat de Déu». El diumenge al matí, després dels moviments gimnàstics i esmorzar, es va començar el gran joc, on les nenes van tenir de demostrar tota la seva traça per sortir de tots els perills i trenca caps que hi havien. Tot seguit es celebrà la Santa Missa oficiada per el nostre Consiliari Mn. Juan Coll, seguida amb recolliment i devoció per tots.

A la tarda després de dinar i durant la sobretaula, les nenes i les que les acompanyavem varem passar un rato molt agradable i entretingut amb les poesies, cançons, jocs, xistus escenificats etc. que unes y altres anaven representant.

La Jornada va tenir un brillant acabament amb una bonica explicació que ens feu Mn. Pedrals en la que parlà dels motius per els que ens haveiem reunit o sigui donar principi al nou curs, que esperem sigui ben profitós per totes i vá explicarnos el que és la veritable amistat i lo que hem de fer per arribar a ésser unes bones amigues per les demés, que tenim de aprendre en primer lloc a estimarles, doncs no hi ha veritable amistat, sense verdadera estimació i recordá les paraules de Nostre Senyor Jesucrist: i Estimeuvos els uns als altres com Jo vos he estimat.

MONTSERRAT

Granollers, 27 Sebpre. 1961.

PHILIP

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín Font

Generalísimo, 9

GRANOLLERS

(222 2222)

El Rosari del vespre

El patrimoni de la riquesa espiritual de la nostra terra ha vingut a menys. Moltes cases ja no resen el rosari cap al vespre. La ràdio, les sortides, les novel·les, revistes, el festeig o les discussions l'han tret fora de casa. Fa molta tristesa. És una altra forma de la manera estulta d'entendre la modernitat. D'altra banda, per contrast i vergonya, els pobles moderns com els Estats Units, són els que fan les campanyes mundials més intenses en favor del rosari en família. Hi ha alguna cosa més bonica a casa que la reunió de tots, a l'hora més acollidora familiar a fi de fer l'oració més senzilla, el «breviari del poble»? Llavors és l'hora de donar a Déu el que és de Déu per mitjà de la Verge Maria, d'unirse per a pregar realitzant

la recomanació evangèlica, d'unir-se tots en l'amor que inspira la pregària comuna d'afinar els frecs dels dia, de reposar l'esperit fadigat per la jornada, per girar els ulls al cel i repassar els replecs de l'ànima. Qui encara resa el rosari, no el deixi pas; qui hagi deixat perdre el bon costum, no esperi pas a restituir-lo al patrimoni espiritual familiar. I no us oblideu de resar-lo bè a fi que sigui una pregària veritable i bella, glòria per a Déu i la Verge, i no pugui donar ocasió a que susciti anècs dotes o comentaris poc respectuosos. És bo assignar intencions especials, les de major urgència o actualitat, en començar cada dena.

«Prontuari de la família Cristiana»

Bisbe de Vich,

L'actualitat té un nom:

Josep M.ª de Sagarra

Josep M.ª de Sagarra és mort. Durant aquests darrers dies, la seva vigorosa humanitat s'ha debatut, enmig de lagonia, contra la mort que l'anava atebllint i malmetent de mica en mica. I, finalment i malaurada, ha hagut de cedir. I amb ell hem perdut un gran home de lletres. Un poeta que, segons frase feliç de Lluís Gassó i Carbonell, era un dels «quatre punts cardinals» de la poesia catalana moderna (Els altres eren formats per Josep M.ª López Picó, Carles Riba —també ja desapareguts— i Josep Carner —per sort, encara viu—)

Sagarra, el poeta de la carn i de la sang, que havia estimat i cantat, amb tota la potència de l'esperit i dels sentits, la seva terra i la seva parla —que són les nostres— ja ha rendit l'ànima al Creador. I com demanava a Déu en la seva bella «Oració», composta l'any 1916, desitgem fermament que, per a ell, hagin finit ja les maltempsades, que se li hagi estroncat la fam i que totes les gosadies deslligades les tingui ja ben lligades dintre d'un ram

No és pas hora ara de dir tot allò que féu el nostre poeta i tot allò que ha representat per a les nostres lletres. Sagarra és un nom i és una obra que tot-hom coneix. Qui més qui menys s'ha après i ha recitat algunes estrofes d'«El Poema de Nadal», de les «Cançons de rem i de vela», d'«El mal caçador» o del «Poema de Montserrat»; o bé ha assaborit les magistrals traduccions de l'obra íntegra de Shakespeare o de la «Divina Comèdia» de Dante o bé ha aplaudit la seva pròpia producció teatral

Ara, la seva veu càlida i vibrant, amarada de tota la força de la terra i de tot el color del paisatge, ha emmudit per a sempre més. I com deia ell mateix en «Ancores i estrelles», quan anava a visitar el blanc cementeri dels mariners ha trobat, com una feina de cada dia,

«la mort, com una gran companyia,
neta de tèrbols crits baladriers...»

M.